

Universitätsbibliothek Paderborn

**Poemata Ferdinandi Episcopi Monasteriensis Et
Paderbornensis, S. R. I. Principis, Comitis Pyrmontani,
Liberi Baronis De Furstenberg**

Ferdinand <Paderborn, Bischof, II.>

Parisiis, 1684

Ad Guillielmum Furstenbergium, Fratrem Suum, Canonicum Trevirensem,

...

urn:nbn:de:hbz:466:1-7748

Nempe minus peccat, præbere fidelibus aurem
 Quicumque præceptis amat;
 Nec metuit Bavios, qui sese, judice recto,
 Castigat erroris reum.
 Ingenium quicumque suum pluris facit æquo,
 Non æstimandus posteris,
 Aut tineis epulas, aut scombris debet amictum,
 Ridenda vulgi fabula.

A D

GUilielmum furstenbergium,
 Fratrem suum,

canonicum Trevirensim,

Paderbornensem et monasteriensem,

Roma per Galliam, ubi Massilia portu ob pestilentia suspicionem prohibitus, Telone susceptus, & Lugduni gravi postmodum morbo tentatus fuit, in Germaniam ad suos proficiscerentem an. M. DC. LVI. non. Novemb.

ERGONE Tyrrhenum volitanti per mare puppi,
 Et impotentibus Notis
 Credulus, ire paras?
 Nec foedas hyemes, nec monstra natantia ponto,
 Nec saxa palles naufraga?
 Quin etiam fidei
 Immemor ante datæ, Romam fugis, atque sodales,
 Et fratri, o vita mihi
 Frater amabilior,
 Deseris amplexus votis tua vela sequentis,
 Ne sævus illis Africus
 Ingruat, aut Boreas.

R iiij

134 FERDINANDI EPISCOPI MONASTER.

Verum age, quando fugæ certam jam nulla morari

Mentem queunt suspiria,

Oceanive minæ,

I felix, longumque vale, celeremque carinam

Regant benigna sidera

Fratribus unanimis

Tyndaridæ, pelagique potens Neptunus eunti

Irata componat freta,

Nereidumque chorus

Adsit, & alma Thetis, dum ventis usque secundis

Sparsas per æquor Stoechadas,

Phocaicosque sinus

Attigeris. mora nulla: petas tunc sospite cursu

Optamus urbem, quam celer

Alluit hinc Rhodanus,

Illinc latus Arar. Sed quid præsaga futuri

Sinistra fata mens timet?

Sit, precor, augurii

Vana fides, meritisque tuis votisque tuorum

Permota, spes Germaniæ

Numina respiciant.

Hinc infelici positas in rupe Gebennas

Prætervolabis, & juga

Plurima sideribus

Proxima transgressus, descendes flumine Rheno

Beata demum patriæ

Arva videre tuæ,

Arva olim proavis regnata, & cæde Latina

Conspersa, qua Varus gravi
Stratus ab hoste jacet.

Quos ego nunc plausus audire? quot oscula caris
Divisa amicis, intimæ
Quas videor lacrimas

Cernere lætitiae testes? quæ gaudia fratrum
Terra marique devium
Fratris iter reducis,

Et res optantum nostras, Italumque labores,
Et facta ALEXANDRI inclyta
Noscere? quæ dubiis

Narrabis melius rumoribus, ipse fidelis
Spectator: ut pulsa fame

Finibus Ausoniæ,

Illius auspiciis opulento Copia cornu
Bearit urbes, & redux

Frugibus arva Ceres.

Ut nunc consiliis præsentibus, impiger Hydræ
Qualis renascentis caput
Amphitryoniades,

Infestam Latio pestem premat inclytus Urbis
Servator, hinc & patriæ
Audiat usque Pater.

Nec tamen has inter curas, terraque marique
Cretæ laborantis piam

Mittere rebus opem

Cesset, & Europæ convertere bella furentis
In regna late barbara

136 FERDINANDI EPISCOPI MONASTER.

Thracis, & exitium.

Hæc & plura tuis memorans, nec vota silebis

Romæ precantis jamdiu

Egregio juveni

Virtutis patruæ vestigia sacra legenti,

Decus Latinæ Purpuræ,

Et meritos titulos.

Intacti siquidem mores, animusque benignus,

Ac vena dives ingenii,

Cultaque Pieriis

Artibus, & Themidos studiis, ac sub lare sancto

Nutrita mens, & indeoles

Vivida CHISIADÆ

Spem faciunt, curas partito ac pondera mundi,

Longos ALEXANDRO fore

Et sine nube dies.

MONU-